

REVIEW OF RESEARCH

International Online Multidisciplinary Journal

ISSN 2249-894X

Impact Factor: 5.7631 (UIF)

UGC Journal Number: 48514

UGC List Number: 1232

Maharashtra: History, Culture & Society

Editor
Dr. Devidas Waydande

Editor-in-Chief
Dr. Ashok Yakkaldevi

श्री गुरुगुंडा प्रासादिक वीरनाथ सांप्रदायिक चलीभजन परंपरा अपर्णा महिनाथ गुरुव	77
डॉ. काशीबाई नवरंगे - व्यक्ती आणि कार्य प्रा. डॉ. अरुणा मोरे	79
कागदनिर्मिती, छपाईतंत्र व ग्रंथाविषयीसंदर्भात ज्ञानोदय वृत्तपत्राने घेतलेली भूमिका : ऐतिहासिक अभ्यास प्रा. बाळासाहेब काळे	83
महाराष्ट्राची कुस्ती परंपरा : एक अभ्यास प्रा. बाळासाहेब मरगजे	86
ग्रामीण साहित्य व संस्कृती डॉ. भाऊसाहेब दा. गव्हाणे	90
आधुनिक भारताचे शिल्पकार डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर यांच्या घळघळीत उपेक्षित असलेल्या शारदा कबीर यांचे योगदान प्रा. डॉ. भावना श्रीपती पीळ	95
गोंड आदिवासींच्या विकासातील 'सर्च' चे योगदान प्रा.के.जे.चव्हाण	100
राजर्षी शाहू महाराज आणि डॉ.बाबासाहेब आंबेडकर यांच्यातील स्नेह प्रा.डॉ.चौधरी डी.एम.	105
धोर संस्थानातील जकात व करव्यवस्था प्रा.डॉ.आर.व्ही.हेरे	109
Pilgrimage Tourism Of Jejuri Town: A Study With Respect To Historical Perspective Dr. Ghadge Shrikant Tukaram	114
A Study Of Historical Remains Of Kasegaon Pargana Dr. Salunkhe Umesh Ashok	120
महाराष्ट्रातील आदिवासी समाजातील विवाह पद्धती : - एक ऐतिहासिक अभ्यास प्रा. डॉ. दत्तात्रय रामचंद्र हुबल	124
भुक्त महाराष्ट्राचा लढा - एक अभ्यास प्रा. गायकवाड प्रेमचंद्र गुंडू	129
1 प्राचीन खानदेशातील सातवाहन कालीन नाणी व मुद्रा - एक ऐतिहासिक अभ्यास डॉ. एच. आर. चौधरी, प्रा. एच. बी. सरतापे	135
2 वारकरी संत परंपरेतील संत श्री निळोबाराय पिंपळनेरकर यांचे वाङ्मयीन कार्य प्रा.हरिदास शंकर जाधव	137
13 आदिवासी समाजाच्या विकासात शाश्वत संस्था, मंचरचे योगदान डॉ.जाधव संतोष हनुमंत	140
14 परमणु सुपे येथील गौतसमोचा मजहरनामा - इ.स.१६५७ आणि त्याबाबत शिवाजीराजांची भूमिका : एक अभ्यास सहा.प्रा. दत्तात्रय ग. जगताप	147
35 जगप्रसिद्ध अजंठा - वेरुळ लेणी : एक ऐतिहासिक आढावा प्रा. जवाहर चौधरी	152
36 महाराष्ट्राच्या सांस्कृतिक विकासामध्ये बाळासाहेब पंतप्रतिनिधी यांचे योगदान डॉ. करीम नबी मुल्ला	156

REVIEW OF RESEARCH

ISSN: 2249-894X

IMPACT FACTOR : 5.7631(UIF)

राजर्षी शाहू महाराज आणि डॉ.बाबासाहेब आंबेडकर यांच्यातील स्नेह

प्रा.डॉ.चौधरी डी.एम.

इतिहास विभाग , दादा पाटील महाविद्यालय,कर्जत
ता.कर्जत, जि.अहमदनगर.

राजर्षी शाहू महाराज व डॉ.बाबासाहेब आंबेडकर यांची भेट
नंतर घडून आलेला परस्परांतील सहयोग ही आधुनिक
इतिहासातील एक अपूर्व घटना होती. भारतातील
अस्पृश्यता निष्ठ करण्यासाठी चांगल्या नेतृत्वाची
तसेच हिंदूस्थानातील कोटयावधी दलीत बांधवांची
नेतृत्वाच्या नेत्याची हिंदूस्थानला गरज होती ती डॉ.
बाबासाहेब आंबेडकरांचे उद्गार राजर्षी शाहू महाराजांनी
राजर्षी शाहू महाराज व डॉ.बाबासाहेब आंबेडकर

भेट घडून आली तेव्हा पासून ते शेवट पर्यंत यांच्यात जिवाळ्याचे संबंध होते. राजर्षी शाहू
डॉ.बाबासाहेब आंबेडकरांना वेळोवेळी शिक्षणासाठी व दलित चळवळीसाठी आर्थिक सहकार्य

सयाजीराव गायकवाड यांनी दिलेल्या शिष्यवृत्ती:-

सयाजीराव गायकवाड यांनी दिलेल्या शिष्यवृत्तीच्या आधारावर बाबासाहेब अमेरिकेला
कोलंबिया विद्यापीठात त्यांनी एम्.ए. आणि पीएच्.डी. या पदव्या प्राप्त केल्यानंतर लंडन
एम्.एस्सी. व बार-अॅट-लॉ या पदव्या मिळवण्यासाठी इंग्लंडला प्रयाण झाले होते.पण
त्यांची शिष्यवृत्तीची मुदत वाढून द्यावयास नकार दिल्यामुळे त्यांना नाइलाजाने मायदेशी
होणे. त्यानंतर लगेचच शिष्यवृत्तीच्या अटी नुसार त्यांना बडोद्या संस्थानात नोकरीस जावे
म्हणून त्यांना बडोद्यात राहावयास जागा मिळणे मुश्किल झाले. ऑफिस मध्ये
त्यांची सतत अवहेलना सुरू झाली.मानखंडना व मनःस्ताप यांच्या कात्रीत सापडलेल्या
सयाजीराव महाराजही करू शकले नाही. परिणामी अगतिक होवून त्यांनी बडोद्याची
वृत्ती परतले.

डॉ.बाबासाहेब आंबेडकर यांची भेट:-

इ.स. १९१८ मध्ये बाबासाहेबांचे नाव शाहू महाराजांच्या कानावर गेले असावे.
पण परदेशातील इतक्या उच्च पदव्या प्राप्त करून आल्याचे महाराजांना समजताच
झाला आणि त्यांस भेटण्याची उत्सुकता त्यांच्या ठिकाणी निर्माण झाली.

ने चरित्रकार चांगदेव खैरमोडे यांनी म्हटले आहे की कोल्हापूरतील अस्मृश्य समाजाच्या कार्यकर्ते दत्तोबा पोवार यांचा बाबासाहेबांशी परिचय होता व त्यांनीच महाराजांना बाबासाहेबांविषयी प्रथम माहिती सांगितली. पण धनंजय कीरांनी लिहिले आहे कि याच दत्तोबा पोवारांनी महाराज आणि बाबासाहेब यांची भेट घडवून आणली. खैरमोडे यांनी या भेटीचे साल १९२० दिले आहे. म्हणजे हि भेट दत्तोबा पोवार यांच्या ऐवजी दत्तोबा दळवी यांनी घडवून आणल्याचे भाई माधवराव बागल यांनी आपल्या आठवणीत सांगितले. भाई माधवराव बागल यांना ही हकिकत खुद्द दळवी यांनीच सांगितली. दळवी हे उत्तम आर्टिस्ट असून ते महाराजांच्या प्रेमातील गृहस्थ होते. त्यांनाच महाराजांनी प्रथम बाबासाहेबाकडे पाठवून दिले होते. पुढे बाबासाहेब व शाहू महाराज यांची भेट घडून आली. असे बागलांनी कथन केलेल्या आठवणी वरून स्पष्ट होते. तसेच ही भेट खैरमोडे सांगतात त्या प्रमाणे सन १९२० मध्ये न होता. ती सन १९१९ मध्ये घडून आली असावी कारण जानेवारी १९२० मध्ये बाबासाहेबांनी 'मूकनायक' हे पाक्षिक सुरू केले होते या पाक्षिकाला शाहू महाराजांनी अर्थसाहाय्य केले होते. या वरून तत्पूर्वी उभयांची भेट घडून आली असावी असे दिसते.^३

मुकनायक व मानगाव परिषद :-

जानेवारी १९२० मध्ये बाबासाहेबांनी 'मूकनायक' हे पाक्षिक सुरू केले या पाक्षिकाला शाहू महाराजांनी अर्थसाहाय्य केले होते. शतकानुशतके मुका बनून राहिलेल्या बहिष्कृत समाजात जागृती करून त्याचे नेतृत्व करू इच्छिणाऱ्या आपल्या वृत्तपत्रास बाबासाहेबांनी 'मूकनायक' हे मोठे अन्वयार्थक नाव दिले. 'मूकनायक'चे संपादक म्हणून बाबासाहेबांच्या सहकार्याची नावे येत असली तरी त्यामागील प्रेरणा बाबासाहेबांची होती. एवढे नव्हे तर त्यातील प्रारंभीचे आग्रलेख त्यांच्याच लेखनीतून उतरलेले होते. बाबासाहेब व शाहू महाराज यांचे घनिष्ठ संबंध आला तो मार्च १९२० मध्ये कोल्हापूर संस्थानात माणगाव येथे भरलेल्या परिषदेत. आपला आनंद व्यक्त करताना शाहू महाराज म्हणाले " तुम्ही तुमचा खरा पुढारी शोधून काढला, ह्या बदल मी तुमचे अंतःकरणपूर्ण अभिनंदन करतो. माझी खात्री आहे की, डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर हे तुमचा उद्धार केल्या शिवाय राहणार नाहीत. इतकेच नव्हे तर अशी एक वेळ येईल की, ते सर्व हिंदूस्थानाचे पुढारी होतील. अशी माझी मनोदेवता मला असे सांगते आहे "

याच परिषदेत महाराजांनी बाबासाहेबांना आपल्याकडील भोजनाचे जाहीर निमंत्रण दिले होते. त्याप्रमाणे सोनतळी कॉम्पवर सहभोजनाचा जंगी कार्यक्रम घडवून आणला होता. कोल्हापूरच्या भेटीत महाराजांनी बाबासाहेबांना मोठया सन्मानाने वागविले होते व शेवटी निरोप देते वेळी कोल्हापूरी 'जरी पटक्या'चा प्रेमाचा आहेर ही केला होता. हा आहेर स्विकारतांना बाबासाहेब गहिवरून गेले आणि ते म्हणाले "छत्रपतींनी मानाचा जरी पटका माझ्या मस्तकी चढविला, त्यांचा मी सदैव मान राखीन !"

मानगाव परिषदे नंतर अवघ्या सव्वादोन महिन्यांनी नागपूरात 'अखिल भारतीय बहिष्कृत समाजाच्या परिषदे'च्या निमित्ताने शाहू महाराज व डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर यांची पुन्हा एखादा भेट घडून आली आणि या भेटीत उभयांतातील संबंध अधिकच दृढ झाले. या परिषदेत येवू घातलेल्या राजकिय सुधारणा आणि त्यानुसार अस्मृश्यांना कायदेमंडळात मिळणारे प्रतिनिधत्व हा मोठा ज्वलंत प्रश्न चर्चिला गेला. अस्मृश्य समाजाची भूमिका सरकारला स्पष्ट करण्यासाठी बाबासाहेबांनीच शाहू महाराजांच्या अध्यक्षतेखाली या परिषदेचे अयोजन केले होते. अशा प्रकारे पुढील काळात राजर्षी शाहू महाराज आणि डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर यांच्यात जिद्दाळ्याचे संबंध अधिक दृढ झाले. अस्मृश्यमुक्ती चळवळीसाठी एखादा निधी गोळा करण्याचा उपक्रम हाती घ्यावा व त्यासाठी जी समिती स्थापन करायची त्यात शाहू महाराजांचे नाव असावे अशा आशयाचे पत्र बाबासाहेबांनी पाठविले होते. त्यापत्राला उत्तर देताने महाराज म्हणतात " आपण जे डेप्युटेशन फंड गोळा करण्या करिता पाठविणार आहे, त्या माझे नाव घालण्यात मी मोठया संतोषाने परवानगी देतो. आपण जी काही संस्था सदरहू कामा करिता स्थापन कराल तिचा व्हाइस प्रेसिडेंट, असिस्टंट सेक्रेटरी होण्यास मी तयार आहे. मला वाटते आपण एक 'ऑल इंडिया डिप्रेस्ड क्लासेस एज्युकेशन फंड' संस्था स्थापन करून तिच्या करिता चांगली वजनदार व काम करणारी माणसे कामगार म्हणून निवडावीत आणि या संस्थेच्या वतीने ठिकठिकाणी डेप्युटेशन पाठवित जावीत; म्हणजे फंड

प्रेरणे सोयीचे होईल. मला स्वतःला असिस्टंट सेक्रेटरी होण्याची फार इच्छा आहे व मी हे काम मोट्या दाने करीन ”^३

गून शाहू महाराजांचा वाढदिवस :-

२६ जून शाहू महाराजांचा वाढदिवस, हा वाढदिवस अस्पृश्य समाजाने सणा प्रमाणे साजरा करावा. ठराव बाबासाहेबांच्या प्रेरणेने माणगाव परिषदेने केला होता. नागपूर परिषदेतही तसाच ठराव केला.

शिक्षणाच्या खर्चासाठी शाहू महाराजांचे आर्थिक सहाय्य :-

बाबासाहेब सिडनहॅम कॉलेज मध्ये चरितार्थचे साधन म्हणून प्राध्यापकाची नोकरी करत होते. पण वे लक्ष अपुऱ्या राहिलेल्या विद्याभ्यासाकडे लागून राहिले होते. तो पुरा करण्यासाठी ठराविक मुदतीत नला जाणे भाग पडल्याने त्यांनी जुलै १९२० मध्ये तिकडे प्रयाण केले. बाबासाहेबांच्या उच्चशिक्षणाच्या र्साठी महाराजांनी आर्थिक साहाय्य पाठवून दिले. तसेच “रमाबाई ही धाकटी बहीन, तुम्ही लंडनहून परत पा मी तिला माहेरी कोल्हापूरी घेवून जातो ” असे अंतरीच्या प्रेमाचे बोलणे केले. या उद्गारांमुळे साहेबांच्या मनात महाराजांविषयी किती कमालीचा आदरभाव निर्माण झाला असेल, याची आपण पना करू शकतो. या वर बाबासाहेबांनी महाराजांच्या अंतकरणातील जिंक्हाळयावद्दल आभार मानून “मी बाची मुंबईस शक्यतो सर्व व्यवस्था करून जात आहे, आपण या बद्दल त्रास घेवू नये ” असे न्यपुर्ण उत्तर दिले. या दोन महापुरूषांची मुंबईतील ही शेवटची भेट ठरली. डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर षडला जात्या वेळी शाहू महाराजांनी इंग्लड मधील आपले स्नेही सर आल्फ्रेड पीज यांना लिहिले पत्र साहेबांच्या हाती दिले होते. येवू घातलेल्या राजकिय सुधारणा मध्ये हिदुस्थानातील ब्राम्हणेतर राजाच्या न्याय हक्कांची इंग्रज राज्यकर्त्यांनी उपेक्षा केली असून त्याबाबत इंग्लड मधील लोकमत जागृत ण्याच्या कामी बाबासाहेबांना सर पीजनी सहकार्य करावे, अशी विनंती त्या पत्रात केली होती. शाहू राजांच्या अपेक्षेप्रमाणे ब्राम्हणेतर चळवळीची बाजू मांडण्यासाठी बाबासाहेब इंग्लडमधील पुढाऱ्यांच्या ग्रीभेटी घेत होते तसेच तेथील वृत्तपत्रात लेखन करित होते. तसेच भारतमंत्री मॉटिंग्यूसाहेबांचीही त्यांनी घेतली होती. ३ फेब्रुवारी १९२१ रोजी महाराजांना लिहीलेल्या पत्रात बाबासाहेब म्हणतात, “मॉटिंग्यू हा स्त पुढाऱ्यांच्या सूचने प्रमाणे वागतो. तथापि तो आता ब्राम्हणेत्तर चळवळीसंबंधाने तुच्छतेने बालगार ही अशी माझी खात्री झाली आहे ”^४

तसेच इंग्लडमध्ये विद्याभ्यास सांभाळून बाबासाहेब ब्राम्हणेत्तरांच्या हक्का विषयी तेथील लोकमताने धन करणारी चळवळ चालवित होते. तर इकडे हिदुस्थानात शाहू महाराज बाबासाहेबांची प्रतिष्ठा व नसनात वाढविण्याचे कार्य करत होते.

बाबासाहेब इंग्लडला असलेतरी त्याचा शाहू महाराजा विषयी जक्हाळयाचा पत्रव्यवहार चालूच णा ४ सप्टेंबर रोजी १९२१ रोजी त्यांनी महाराजांना पाठविलेल्या पत्रात इंग्लडमधील चलनाचे भाव रल्यामुळे आपणा पुढे आर्थिक अडचण निर्माण झाली असून ती निवारण्यासाठी २०० पौडांचो रक्कन उवून देण्याची विनंती केली होती. याच पत्राच्या शेवटी बाबासाहेबांनी लिहीले होते, “आपली प्रकृती ठिक सावी अशी मला अशा आहे . आपली आम्हाला फारच जरूरी आहे. कारण हिदुस्थानात प्रगती करत सलेल्या सामाजिक लोकशाहीच्या महान चळवळीचे आपण एक अधारस्तंभ आहात ”

अशा प्रकारे राजर्षी शाहू महाराज आणि डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर यांच्या जक्हाळयाचे संबंध निर्माण लेले होते. असा सामाजिक लोकशाहीचा अधारस्तंभ, अस्पृश्याचा सखा इहलोकाची यात्रा संपवून निघून त्याची वार्ता जेव्हा बाबासाहेबांनी लंडनच्या वृत्तपत्रात वाचली तेव्हा या वार्ताने ते व्याकुळ झाले. ऱाराजांचे धोरले पुत्र, नुतन छत्रपती राजाराम महाराज , यांना लिहिलेल्या सांत्वपर पत्रात ते म्हणतात, ही कटाची घटना मला दोन कारणामुळे दुःखदायक झाली आहे, त्यांच्या मरणाने मी एका वैयक्तिक मित्राला िवबल्य आणि अस्पृश्य आपल्या एका महान हितचिंतकाला व सर्वात महान कैवान्याला मुकला आहे.

दुःखाने व्याकुळ झालो असताना आपल्या व विधवा महाराणीसाहेबांच्या दुःखात अपार आणि प्रेम्हीची सहानुभूती व्यक्त करित आहे.

प्रमाण :-

राजर्षी शाहू महाराज व डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर यांची भेट आणि त्यानंतर घडून आलेला मराठीतील सहयोग ही आधुनिक महाराष्ट्राच्या इतिहासातील एक अपूर्व घटना होती असे दिसून येते. तातील जातीव्यवस्था, अस्पृश्यता निष्ठ करण्यासाठी चांगल्या नेतृत्वाची उनिव होती तसेच स्थानातील कोटयावधी दलीत बांधवांची गान्हाणी सोडविणाऱ्या नेत्याची हिंदूस्थानला गरज होती ती डॉ. बाबासाहेबांच्यारूपाने लाभल्याचे दिसून येते. राजर्षी शाहू महाराजांनी डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर यांना प्रेम्ही उच्च शिक्षणासाठी आर्थिक सहाय्य दिलेले दिसून येते.

ग्रंथसूची :-

- पवार जयसिंगराव, राजर्षी शाहू स्मारक ग्रंथ, महाराष्ट्र इतिहास प्रबोधिनी कोल्हापूर, २००७, पृ १००
- साखे, नानासाहेब, शाहूंच्या आठवणी, वृषाली प्रकाशन, कोल्हापूर, २००८, पृ ८१
- पवार जयसिंगराव, राजर्षी शाहू स्मारक ग्रंथ, महाराष्ट्र इतिहास प्रबोधिनी, कोल्हापूर २००७, पृ ९९
- बागल, माधवराव, राजर्षी छत्रपती शाहू महाराज, यशदा प्रकाशन, मुंबई, १९६९, पृ ७१
- पवार जयसिंगराव, राजर्षी शाहू स्मारक ग्रंथ, महाराष्ट्र इतिहास प्रबोधिनी कोल्हापूर, २००७, पृ ९६
- जोशी, तर्कतीर्थ श्री लक्ष्मणशास्त्री, मराठी विश्वकोश निर्मिती मंडळ, मुंबई, १९९५, पृ २०१